

# Partnerskabsrejserapport Indien 2013



**Birthe Egeskov  
Sandra Ries**

**U-landsforeningen Svalerne**

## Forord

Partnerskabsrejsen i 2013 blev foretaget af Birthe Egeskov og Sandra Ries, begge aktive i Indiensudvalget. Den foregik i perioden 19.01.2013 – 10.02.2013.

I år besøgte vi vores 4 partnerorganisationer RDC, RPWO, SEAS og VCWS, der alle har tre-årige kontrakter med Svalerne. Derudover holdt vi netværksmøde med RPWO, SEAS og RDC om overordnet mål, og forventninger til netværket. Alle forlod mødet opstemte omkring hvad det treårige netværk vil bringe af nye viden og samarbejder. Netværket hedder CDT Tribal Network, og løber fra 2013 - 2015.

I år havde vi fokus på partnerorganisationernes årlige rapporter og vi håber at de fremover i højere grad vil beskrive deres arbejde i forhold til succeskriterierne.

Det var denne gang noget vanskeligt at finde en tolk, der kunne være med på hele turen. Vi havde derfor ikke mindre end 3 tolke, hvoraf kun 1 var rigtig god. Desværre måtte vi aflyse en af tolkene, da hans engelsk ikke var tilstrækkeligt og fordi hans attitude over for partnerne og landsbyboerne ikke var efter vores ønsker.

Vi anbefaler at der til næste partnerskabsrejse søges tolk i meget god tid. Måske skulle det drøftes om lønnen skal hæves for at få nogle kvalificerede tolke, hvilket er essentielt for udbyttet af partnerskabsrejserne.

Desuden anbefaler vi, at der ikke skrives i brevene forud for vores besøg, at vi ikke ønsker at køre i lejede biler. Tværtimod er det ønskværdigt, da landsbyerne ligger meget afsides og der spildes alt for meget tid med offentlig transport, når de skal besøges. Desuden kender partnerne godt Svalernes holdning i forhold til at vi ikke ønsker at fremstå som rige donorer, hvilket har været begrundelsen for at vi ikke ville ankomme til landsbyerne i bil.

Birthe Find Egeskov  
Sandra Ries

## Indholdsfortegnelse

Forord .....	2
Indholdsfortegnelse.....	3
RDC.....	4
RPWO .....	7
SEAS .....	9
VCWS .....	11
Netværksmøde CDT (Chengam - Denkanikottai - Thiruporur).....	15
Rejseplan for partnerskabsrejsen 2013.....	20

## RDC

### Program

1. dag: Møde med Stalin og Gowri, samt frivillige og ansatte på kontoret.
2. dag: Besøg i 2 landsbyer: Arjur og Kodagaraj.

### Status for projektet

RDC har fået en bevilling til et 3 årigt projekt; *'Establish sustainable families through economical & educational empowerment of Adhivasi women and adolescent girls'*. Projektet startede i oktober 2012, og løber frem til oktober 2015. Projektets formål er at styrke Irula kvinder i gennem uddannelse og arbejde. Projektet er en videreførelse af et tidligere Svalestøttet projekt.

Da vi besøger RDC har projektet kun været i gang i et par måneder, og Stalin og Gowri forklarer at det nye projekt egentlige er en fortsættelse af deres sidste projekt. I projektet er der stor fokus på at forebygge tidlige ægteskaber ved at være i dialog med pigerne og deres familier. De unge piger som bliver trænet hos RDC, og arbejder som frivillige, bliver senere rollemønstre i deres egne landsbyer. Der er desuden i projektet fokus på sundhed og hygiejne, og pigerne modtager træning i dette. RDC er fortsat i gang med oprettelsen af sangams, og de er optimistiske omkring bæredygtigheden af de sangams som allerede er oprettet. Ved udgangen af 2012 er der allerede oprettet en sangam, og de planlægger at oprette 5 nye sangams i løbet af 2013.

RDC har været en NGO i 10 år og de fokuserer nu i langt højere grad end tidligere på uddannelse, og en ændring af tankegang i landsbyerne omkring hjælp til selvhjælp, i stedet for 'bare' at opnå basale nødvendigheder.

### Landsbybesøg: Arjur

Denne landsby består af ca. 15 familier, med omkring 7-8 familiemedlemmer. RDC har arbejdet i landsbyen i 10 år og der er dannet SHGer. De holder sangam møder en gang om måneden hvor de hver bidrager med 100 rps. De har alle opnået kastecertifikater, og de har fået 4 rationeringskort inden for det sidste års tid. De har desuden også taget lån til køer og geder. Derudover har de i gennem årene fået sparet sammen til 2 brønde, gadelys, en begravningsplads og en compound om skolen. Grundet RDC's fokus på at forebygge tidlige ægteskaber, er der nu ingen piger under 18 år som bliver gift i landsbyen.

I landsbyen snakker vi med et medlem af den lokale panchayat. Hun er blevet trænet i ca. 7 år i RDC's leder træningsprogrammer. Når vi spørger lidt til de problemer som kan opstå i forbindelse med hendes arbejde, udtrykker hun utålmodighed og irritation med andre i landsbyen, da hun mener at hun er alene om at have et ansvarsfølelse i sit arbejde. Nogle kvinder i landsbyen har ind imellem svært ved at tilbagebetale pengene til deres lån. RDC mener, at grunden til at de ikke altid betaler pengene tilbage er, at de arbejder sæsonmæssigt og derfor sjældent har fast arbejde og dermed ikke så mange penge.

## Landsbybesøg: Kodagaraj

Landsbyen har ca. 852 indbyggere hvoraf ca. 500 er børn fra 7-18 års alderen.

Inden for det næste år er målet at 100% af børnene går i skole. Mange af børnene deltager også i RDC's træningsprogrammer, hvor der især fokuseres på sundhed og børnerettigheder.

Derudover fokuserer RDC meget på at forebygge tidlige ægteskaber. RDC snakker også uformelt med forældrene omkring det, at være bevidst om hvem pigerne gifter sig med, således at de ikke gifter sig med mænd, der kommer langvejs fra og som man ikke kender i landsbyen. Der har været tilfælde hvor piger er blevet gift med en fremmed mand, har fået børn og er sidenhen blevet forladt af manden. Det kan være svært for pigens familie at hjælpe, når hun bor langt væk.

Beboerne fortalte, at de var enormt glade for deres landsby og ville ikke for noget i verden flytte til byen. Landsbybeboerne er tilfredse og stolte over de goder de har krævet fra regeringen. De får fri husleje + el og tv. De har en børnehave hvor børnene får mad, og de ældre får en pension på 1000 rps. om måneden. RDC ønsker at landsbybeboerne fokuserer mere på uddannelse, og på indkomstgenererende aktiviteter som f.eks. at sy, fremstille koste, pakke tamarind, fremstille pickles, samle og sælge honning samt sæbenødder.

## Vurdering og anbefaling

Ved mødet med de frivillige og staben hos RDC blev det tydeligt, at RDC har opnået mange resultater i de landsbyer, som de arbejder i.

RDC fortalte, at de har foretaget undersøgelser af landsbyboernes levevilkår, bl.a. har de dokumenteret, at 70 % af børnene i et område arbejder og at 95 % af kvinderne er fejlnærede. På baggrund af sådanne undersøgelser er det for nylig lykkedes dem at få regeringsprogrammer til nogle landsbyer. Det har været en god erfaring for RDC og noget de absolut vil arbejde videre med, da de synes, at *"undersøgelser virker bedre end agitation"* ( Mr. Stalin, leder RDC)

Hovedformålet med deres arbejde er uddannelse, og empowerment af kvinder. Desuden interesserer de sig for Forest Act 2006 og hvordan det kan bruges til fordel for stammefolket. RDC lader til at være kontinuerligt interesseret i ny viden om hvordan de kan forbedre stammefolkets vilkår, og det bliver derfor spændende at se hvordan viden fra CDT Tribal Network kan bidrage til deres arbejde.

En af RDCs mest anvendte metoder er at give træning til landsbylederne. Træningen foregår hos RDC i Denkanikkotai, som jo ligger forholdsvis langt fra landsbyerne. Lederne tilbringer meget tid der, hvorved at træningen bliver intensiv. I landsbyen Arjur mødte vi en kvinde, der havde deltaget i ledertræningen. Hun er samtidig valgt til den lokale Panchayat og er leder af SHGen, hvor de har optaget lån. Hun var selvfølgelig stolt over, hvad de har opnået, men det var også tydeligt, at hun var frustreret over de andres manglende opbakning. RDC beskrev hende over for os som en god leder. Desværre fik vi ikke spurgt mere ind til dette. Det kunne være interessant at drøfte med dem, hvad de mener kendetegner en god leder og hvordan de arbejder med at motivere de øvrige landsbyboere, hvilket tilsyneladende haltede her. Måske skaber det afstand mellem lederne og landsbyboerne, at det kun er lederne, der deltager i RDCs træning. RDC nævnte ved flere lejligheder, at de mangler en motorcykel, så de lettere kan komme ud i landsbyerne. Om dette er problemet eller om det er en valgt metode at de kun giver lederne træning har det tilsyneladende nogle konsekvenser, som Svalerne bør have opmærksomhed på.

Omkring landsbybesøgene opstod en noget ubehagelig situation. RDC ville gerne have at vi besøgte Kodagaraj, hvortil vi svarede, at vi gerne vil se andre landsbyer, da vi jo havde besøgt Kodagaraj flere gange tidligere. Især Mrs Gowri insisterede på at det ikke var samme sted, og at der var mange landsbyer i området. Det viste sig dog at være præcis samme sted, som Svalerne har besøgt de seneste 2-3 år. Da vi senere nævnte for RDC, at vi kunne genkende landsbyen og nogle af landsbyboerne, forklarede Mr Stalin, at hvis vi skulle besøge andre landsbyer skulle vi gå nogle kilometer. Hvorfor de ikke bare sagde det fra starten og hvorfor særlig Mrs Gowri insisterede på at det ikke var samme landsby, når det nu var det, kan stadig undre og desværre skaber det mistænksomhed. Måske handler det også om de manglende motorcykler, som afholder RDC fra at besøge landsbyerne og måske har de ikke så godt fat om andre landsbyer, som de gerne vil give indtryk af. Dette bør Svalerne være opmærksom på ved næste besøg.

I Kodagaraj er der en ret aktiv gruppe for unge piger, som har en stærk leder, der er trænet af RDC. Gruppen var meget villige til at fortælle om deres arbejde og resultater. I modsætning til besøget i 2010, var der dog ikke ret mange andre landsbyboere til stede, udover en flok børn. Måske havde de andre gøremål eller man kunne tolke det derhen, at de er ved at have fået nok af at blive vist frem.

## RPWO

### Program

1. dag: Landsbybesøg
2. dag: Landsbybesøg og møde med RPWO

### Status for projektet

RPWO har fået bevilget penge til et 3 årigt projekt *'Enabling Irulars to win better life'*. Projektet løber fra oktober 2011 til oktober 2014. Projektet forsøger at bevidstgøre Irulaerne om hvordan de kan opnå deres rettigheder, især i forhold til Forest Act 2006. Landsbyboere opfordres til at engagere sig mere politisk ved deltagelse i lokalrådet, Conventional Gram Sabah og Panchayet Raj. Der er stadig fokus på opsparing og SHG'er. RPWO har fået nyt kontor siden sidst.

RPWO er stadig positive omkring at bruge Forest Act 2006 med det formål at landsbyboerne kan få landrettigheder og lige adgang til skovens produkter, og dermed et fast indkomstgenererende arbejde i landsbyerne. RPWO mener at hvis kvinderne får lov til at bruge skovens produkter til at sælge, vil det nedsætte risikoen for at blive udnyttet i byen, hvor der særligt er øget risiko for at kvinderne ender i prostitution. Landsbyboerne kender skoven, og vil kunne leve et godt liv af at sælge skovens produkter.

Det er ret svært at opnå både landrettigheder og lige adgang til skovens produkter. For at opnå adgang til skovens produkter skal man kunne bevise 1 af tre ting; at ens forfædre har været i skoven i 3 generationer, eller at ens folk har et tempel, eller grav i skoven. At opnå lige rettigheder til skovens produkter sker meget sjældent i Tamil Nadu, hvilket skyldes en blanding af uvillighed fra myndighedernes side, samt at de lokale i landsbyerne ikke ved hvordan de skal takle de spørgsmål de lokale myndigheder stiller. RPWO arbejder derfor kontinuerligt med at træne lokale i at tale med myndigheder og svare på spørgsmål.

RPWO danner både SHGer og Gram Sabah'er i de landsbyer de arbejder i. De arbejder både med Gram Sabah og SHGer for de har lært at man kan opnå flere ting ved at bruge flest mulige muligheder. En Gram Sabah er et råd i en landsby, med fokus på Forest Act 2006. I en Gram Sabah er der 3 hovedpersoner; en præsident/sekretær som organiserer møderne, en mægler, og en som henter medlemmerne til møderne. I hver landsby udvælges 15 mennesker til at deltage i Gram Sabah'en. Hovedformålet er at forberede og samle nok information til at kræve land -og skov rettigheder fra myndighederne. Når de har samlet nok information, henvender den der er opstillet til Panchayet (eller kandidat til det næste valg) sig til collectoren (den lokale myndighed). Hvis der ikke sker noget med deres ansøgning tager de tre hovedpersoner direkte videre til den øverste autoritet (Revenue Division Officer).

### Landsbybesøg: Anandavadi- JJ Nagar

RPWO har været til stede i denne landsby siden 2004. I landsbyen bor der 45 familier. Siden 2004 har landsbyboerne opnået landrettigheder, el, vand, huse og adgang til vejene med hjælp fra RPWO. De har også fået lån af banken ved at danne SHG'er, hvor de sparer 12 rps. op om måneden - 4 rps. bliver brugt til transport og andre nødvendigheder. Der er to forskellige komiteer i landsbyen – en til den lokale panchayet og en Gram Sabah. Medlemmerne som kommer fra to forskellige landsbyer mødes 2 gange om måneden.

Børnene går normalt i skole op til 12 års alderen. De har haft gode oplevelser med skolen; forældrene er interesserede i at sende børnene afsted, og lærerne er interesserede i at undervise dem. Hvis børnene ikke kommer i skole en dag, kan det ske at læreren kommer og henter dem. Enkelte gange er børnene blevet skældt ud fordi de har haft anderledes tøj eller toiletvaner.

I denne landsby kæmper beboerne om at få lige adgang til skovens produkter og landrettigheder i skoven ved at bruge Forest Act 2006. De vil gerne bruge skovens produkter til at sælge, og gør det til deres levevej, da det ikke er let for dem at finde arbejde i nærheden af hvor de bor. Nogle af dem tager til nærliggende byer i 3 måneder ad gangen for at få forskellige 'labour works', (en ordning som regeringen har indført om at alle har ret til 100 dages arbejde). Ellers sælger de honning for 100 rps. i nærliggende landsbyer. I landsbyen føler de alle at livet ville være meget lettere hvis de fik lov til at bruge skovens produkter, og de er motiveret til at kæmpe for det, - de omtaler f.eks. skoven som deres. De kan bevise at deres forfædre har boet i skoven fordi forfædrene har bygget et gammelt tempel i skoven. De har desuden modtaget træning i at kunne svare på spørgsmål omkring skoven, når de er hos de lokale myndigheder for at kræve den ret (det er en lang proces). P.t bruger de skovens produkter ind i mellem, men grundet trusler fra skovens myndigheder er de bange for at gå alene i skoven. Deres overordnede mål er at den næste generation får bedre livsvilkår end dem selv.

### **Landsbybesøg - Melmuthanur**

I denne landsby bor der ca. 40 familier. Siden 2005 har landsbyboerne opnået 21 geder, træning i at dyrke honning, et lån til at dyrke honning, 50 personer har modtaget kastecertifikater, de har fået en brønd, housepatta, og en gravplads. I landsbyen er de glade for hvad de har opnået, men de oplever ind i mellem problemer med andre nærliggende landsbyer. Tæt ved landsbyen ligger en smugkro, hvor folk kommer langvejs fra for at drikke sig fulde og det sker ofte, at især kvinderne i landsbyen bliver chikaneret af de fulde mænd. Kvinderne er blevet gode til at samle sig, når dette sker, og skræmme dem væk igen.

I denne landsby lavede vi et interview med en 38 årig kvinde ved navn Kamsala. Det generelle budskab fra interviewet var, at ved at være en del af en SHG, er hun blevet mere bevidst omkring at hun har mulighed for at forbedre livet for hendes børn. I landsbyen generelt, var der et ønske om at forbedre tilstanden for den næste generation.

Vi oplevede også hvordan Kumar, lederen i RPWO fik motiveret landsbyboerne til at danne en Gram Sabha med det samme.

### **Vurdering**

Det er de partnerskabsrejsendes opfattelse at RPWO er utroligt engageret i deres arbejde, og at de har styr på deres strategi ift. hvad der skal kæmpes for i landsbyerne, og at de ved hvad der foregår i de forskellige landsbyer. I de landsbyer vi besøgte sammen med RPWO, lod det til at RPWO var vant til at have en åben dialog med de lokale om problemer og vanskeligheder samt succeser, og at de lokale var motiveret til at deltage i de forskellige landsbykomiteer. Generelt syntes vi også at RPWO besvarede vores spørgsmål med dybde og nuance, ved at de har en indgående kendskab til de forskellige behov i de forskellige landsbyer.



## SEAS

### Program

1. dag: Træningsseminar om seksuel vold og undertrykkelse af kvinder og senere landsbybesøg.
2. dag: Landsbybesøg, og møde med SEAS

Med på besøget havde vi desværre en tolk, som ikke var særlig anvendelig; hans engelsk var meget mangelfuldt og ligeledes hans kendskab til NGO-verdenen. Derfor er det begrænset, hvad både Svalerne og SEAS har fået ud af besøget.

### Status for projektet:

SEAS fortalte, at de har opnået succesindikatorerne for dette år. De drøfter jævnligt indikatorerne og bruger dem altså aktivt. De er begyndt at arbejde i 6 nye landsbyer og arbejder nu i 18 i alt. Der er mange landsbyer, som efterspørger deres hjælp. For tiden er SEAS optaget af at støtte stammefolkene i at afholde deres traditionelle festival i nærheden af Mamallapuram. Andre kaster får støtte af myndighederne til at afholde festivaler, men stammefolkene i deres område gør ikke. SEAS vil gerne samarbejde med andre lokale NGO'er om opnåelse af dette.

### Træningsseminar:

Som noget nyt havde SEAS inviteret Svalerne med på seminar om seksuel vold og undertrykkelse af kvinder. I forhold til at de fleste af Svalernes midler anvendes til træningsseminarer, var det meget interessant at opleve.

Seminaret var for deres målgruppe; stammekvinder. Der var 40-50 kvinder fra 18 forskellige landsbyer til stede og vi blev alle indskrevet. Der var sange om kvinders rettigheder til indledning. En socialarbejder og gammel ven af SEAS holdt oplæg om kvinders rettigheder. Svalerne bidrog med oplæg om kvinder i Danmark, og nogle af de lokale kvinder fortalte historier om overgreb fra deres landsbyer. Senere var der gruppearbejde og derefter plenum. I grupperne skulle kvinderne give deres bud på, hvad de vil gøre i tilfælde af seksuel vold eller andet undertrykkelse. Nogle af de bud der fremkom, var:

- *Anmelde det til lederne i Panchayat Raj samt til andre stammeledere*
- *Undgå de mennesker, der ser ud til at forårsage undertrykkelse*
- *Uddanne børnene, så de kender deres rettigheder*
- *Løse problemerne gennem sangamen*
- *Lære KungFu*
- *Ikke skændes foran børnene*
- *Henvende sig til politiet, (dette blev nævnt af medarbejder i SEAS, og altså ikke indlysende for kvinderne)*

Der blev serveret frokost for kvinderne samt te og snacks. Da kvinderne jo kom langvejs fra, var det yderst relevant. Seminaret virkede velorganiseret og kvinderne var engageret og tilbagemeldinger på dagens forløb var positive.

Det er dog tilsyneladende svært for SEAS at organisere deltagelsen af seminarer. Hvordan det egentlig foregår, fik vi ikke oplyst. Der skete det, at da vi senere mødtes til netværksmødet, bad de om en samtale med os. Her fortalte de, at de havde kalkuleret med at der ville være et mindre antal deltagere og at der

faktisk kom 60 deltagere. Derved blev det hele meget dyrere (ca. 6000 rps.) De spurgte derfor om vi kunne finansiere merudgifterne, da der ikke var afsat nok i budgettet til at dække alle udgifterne. Dette måtte vi afslå, men vi betalte et rundhåndet beløb for vores frokost, te og snacks. Forespørgslen kom bag på os og situationen virkede ubehagelig, derfor fik vi ikke spurgt ind til de nærmere detaljer. Det kunne derfor være en god mulighed at drøfte nærmere med SEAS ved næste besøg, hvordan de sikrer overholdelse af budgettet samtidig med at flest muligt får gavn af deres seminarer.

### **Landsbybesøg:**

Her kan det anbefales, at besøgsbrevene ikke genbruges, især afsnittet om at Svalerne ikke vil køre i lejet bil. SEAS arbejder i meget afsidesliggende landsbyer og de har selv nogle motorcykler, som de anvender i dagligdagen, men når Svalerne skal med på besøg, kræver det alt for lang tid med bussen. Derved bliver der meget ineffektiv tid under besøget. Vi besøgte landsbyen Villiambakkam, som er en af de nyeste landsbyer SEAS arbejder i. På kort tid er der skabt resultater og landsbyboerne virker meget motiverede for at samarbejde med SEAS. Derudover besøgte vi landsbyen Arunkundram MGK - Nagar, hvor vi interviewede en kvinde som hedder Rani.

### **Vurdering og anbefaling:**

På grund af meget mangelfuld tolkning var det svært at diskutere og spørge ind til noget væsentligt. Tilsyneladende fungerer tingene fint hos SEAS og de arbejder med vanlig entusiasme. Ved landsbybesøgene var det tydeligt at se, at SEAS har et godt og respektfuldt forhold til landsbyboerne.

## VCWS

### Program

1. dag: Møde med VCWS og landsbybesøg (navnet på landsbyen uklart, måske Navampatty)
2. dag: Møde med VCWS
3. dag: Landsbybesøg i Irunthirappatty, Illupur, Mellapatti, Thatangudi

### Status for projektet:

Da vi besøgte VCWS er de i 2. år af projektet '*creation of a platform for the women manual scavengers to improve their socio-economic situation*'. Målet for det 1. år af projektet: 50 kvinder fra 5 landsbyer modtager 10-dages træning i at flette tage. Ifølge projektforslag og tidligere besøg skulle der være gode afsætningsmuligheder for produktet samt rimelige indtjeningsmuligheder. Desuden skulle der dannes uformelle uddannelsescentre / børnegrupper for børnene i de 5 landsbyer.

Da Svalerne besøgte VCWS i 2012, opstod der tvivl om hvorvidt kvinderne egentlig var motiverede for projektet, i det de ikke virkede så interesserede i at flette tage. Derfor valgte udvalget at udsætte deres årlige betaling, med den hensigt at vurdere projektets saglighed til partnerskabsbesøget 2013. I den mellemliggende periode modtog Svalerne mail om, at VCWS havde haft nogle drøftelser med kvinderne i landsbyerne og nu havde de selv valgt de indkomstskabende aktiviteter. Nogle ville arbejde med slibning og polering af smykkesten, nogle med fletning af tage, nogle med fremstilling og salg af rengøringsmiddel (toilet rens) og nogle med syning.

På grund af, at Svalerne ikke har udbetalt projektmidler for andet år har træningen i indkomstskabende aktiviteter været sat i bero. Medarbejderne har dog vedligeholdt kontakten til landsbyerne og besøgt dem 1-3 gange om måneden. Staben har fortsat fået udbetalt løn og midlerne hertil er blevet omfordelt fra et projekt for stenbrudsarbejdere, som VCWS har fået støtte til af en organisation fra Østrig.

### Landsbybesøg

#### 1. landsby (navnet uklart - måske Navampatty)

Her bor ca. 100 mennesker i ca. 10 huse. Der er dannet en selvhjælpsgruppe bestående af 12 kvinder. De sparer hver 100 rps. op om måneden. 5 kvinder i landsbyen har fået træning i at flette tage og de har lært det videre til andre. De køber råmaterialer for 1 rps. pr tagflet, som kan sælges for 5 rps. En kvinde kan producere 50 tagflet om dagen. Tagflettet sælges i Pudukottai. Alle har desuden fået træning i at slibe og polere smykkesten. De fleste kunne det i forvejen i det familierne traditionelt har gjort det, men har nu fået opdateret træningen. Flere af kvinderne udtrykte ønske om at sy og få en symaskine. En sådan koster ca. 1500 rps. Der er en smykke slibe maskine i landsbyen, den har kostet 7500 rps. Kvinderne synes ikke, at de selv kan bruge deres opsparing til at købe en symaskine for. Opsparingen går til umiddelbare behov eller til børnene. Kvinderne håber, at børnene får en bedre uddannelse.

## **2. landsby - Irunthirappatty**

Her bor 70-80 mennesker. Mange ernærer sig som land- eller bygningsarbejdere selvom det er svært at få arbejde i området. Typisk har de arbejde i 10 dage om måneden og tjener herved 1000 rps.

VCWS har arbejdet ca 1 år i landsbyen og der er en selvhjælpsgruppe. Denne er dannet af en anden NGO, som tidligere har arbejdet i landsbyen, men nu er stoppet.

Flere har fået træning i tagfletning. I deres område sælges de for 3 rps. pr. stk, heraf går 1 rps. til materialer. Nogle har også fået træning i at slibe smykkesten, men de mener ikke, at de kan sælge stenene, da konkurrencen fra andre er for hård.

Mødrene kan ikke fortælle meget om børnegruppen. Deres ønsker for fremtiden er at tjene flere penge og at børnene får en højere uddannelse, end de selv har fået.

## **3. landsby - Illupur**

Her bor ca. 20 familier. Kun få var hjemme. VCWS har arbejdet 5 år i landsbyen og de har deltaget i det 1-årige Svalestøttede sundhedsprojekt.

Flere ernærer sig ved rengøringsarbejde, hvor de typisk tjener 2000 rps. om måneden. De synes ikke, at de har haft mulighed for at spare op, da priserne er steget. De tager det arbejde, de kan få og de kræver ikke noget, men tager imod den løn, de får tilbudt, for ellers går arbejdet bare til en anden. Landsbyboerne holder sig mest for sig selv og interagerer så lidt som muligt med andre udefra. Derved undgår de at blive chikaneret. Børnene går i skole nærvæd.

Nogle landsbyboere gav udtryk for, at VCWS ikke har gjort noget for dem; de har lavet det samme i generationer. Dog har de (VCWS) skabt bevidsthed om muligheden for indkomstskabende aktiviteter, men de har ikke skaffet funds til deres business!

Flere har fået træning i tagfletning, men de vil hellere producere rengøringsmidler (toiletrens) Det mener de godt at de kan sælge. Ønsker for fremtiden: at tjene flere penge og at børnene får en højere uddannelse end dem selv.

## **4. landsby - Mellapatti**

Her bor ca. 30 familier, i alt 130 mennesker. Også her er det svært at finde arbejde. Tørken har gjort det svært at finde landbrugsarbejde. Kvinderne har indimellem land arbejde, men det er sjældent at mændene har det.

VCWS har arbejdet i landsbyen i 1 år. Flere har fået træning i tag fletning samt i lysestøbning, men de synes, at det er for dyrt at skaffe materialer, da der ikke er nogen nærvæd. De vil hellere fremstille og sælge toiletrens eller sy. En kvinde har fået træning i at sy (ikke gennem VCWS) og hun tjener 1000-2000 rps. om måneden. For cirka 4 år siden var der flere som sleb smykkesten og de tjente rimeligt. Nu bliver det i stedet slebet af maskiner, ejet af dem, som de tidligere arbejdede for.

Mange i landsbyen gav udtryk for, at de ikke kender VCWS, dog kender de godt medarbejderne.

## 5. landsby - Thatangudi

Her bor ca. 200 mennesker. VCWS har arbejdet i landsbyen i 2 år og landsbyen har deltaget i det 1-årige Svalestøttede sundhedsprojekt.

12 kvinder har fået træning i tagfletning. De kan sælges for 3 rps. pr flet, heraf går 1 rps. til materialer. En person kan producere ca. 50 flet dagligt. Her var afsætningen fin, i det køberne afhenter tagflettene.

Der er en selvhjælpsgruppe i landsbyen bestående af 16 kvinder. De har formået at skaffe en brønd samt lidt jord til landsbyen. Kvinderne sparer 50 rps. op om måneden, men de har ikke optaget lån.

Der er ikke nogen børnegruppe i denne landsby.

Landsbyboerne vil gerne have træning i at støbe lys, sy, og at sælge pappadum (nogle mente dog ikke, at disse kunne sælges, da andre kaster ikke vil spise mad, der er tilberedt af landsbyboerne.

### Vurdering og anbefaling

Skønt der var forskel, var den generelle oplevelse af landsbybesøgene, at kvinderne ikke virkede særlig motiverede for de indkomstskabende aktiviteter. Det syntes som om, at der, hvor de havde fået træning i det ene, ville de hellere noget andet og omvendt. Fletning af tage fungerede nogenlunde i 2 af landsbyerne for de kvinder, der udførte arbejdet, skønt det kun giver en lille indtægt, har de trods alt den. Men de virkede ikke særlig tilfredse. Det virkede heller ikke som om, at de kvinder, der sleb smykkesten kunne tjene meget på det, og her er der måske større konkurrence. Det virker heller ikke som om, at landsbyboerne / kvinderne selv formår eller oplever sig animerede til at gøre en indsats for at ændre på deres situation. Det ser umiddelbart ud til, at de forventer, at VCWS og Svalerne skal yde træning samt skaffe midler til at investere i sy- og slibemaskiner.

Vi drøftede med lederen Mr. Murugesan hvorvidt der er bevidstgørende elementer i deres træning af landsbyboerne. Det mener han at der er, især i forhold til sundhed, uddannelse og børnearbejde. Endvidere forsøger han at lære dem at kræve en god løn for det arbejde, de udfører. Alle steder oplevede vi, at landsbyboerne sender deres børn i skole og ønsker at de bliver bedre uddannede end dem selv. Det virkede dog ikke umiddelbart som om at der er sket en empowerment af nogle af kvinderne eller landsbyboerne i det hele taget. Heller ikke en "critical awareness on their rights" som er det kortsigtede mål i projektet.

I projektforslaget er beskrevet, at der skulle opbygges uddannelsescentre til børnene, således at de kan få støtte til lektiehjælp og lign. Selvom disse måske er uformelle, var de dog næsten ikke-eksisterende. Tilsyneladende foregår det på den måde, at når medarbejderen i VCWS ankommer til landsbyen, snakker hun kort med børnene i starten og opfordrer dem til at passe deres skolegang. Ingen af de adspurgte forældre i landsbyerne kendte således til uddannelsescentrene. Det skal dog nævnes, at det alle steder så ud til at børnenes skolegang blev prioriteret højt.

VCWS har flere projekter, hvoraf nogle støttes af andre donorer og vi mødte nogle af de medarbejdere, der er knyttet dertil. Til det Svalestøttede projekt er ud over M. Murugesan også Mrs Vasantha, som vi havde nogle ubehagelige oplevelser med. Det viste sig nemlig, at hun fortalte vores tolk, at hun ved siden af arbejdet i VCWS, driver sin egen NGO, som hun gerne ville have støtte til af Svalerne. Hun ville derfor gerne have et møde med os, men vi fik fortalt, at Svalerne ikke tager nye projekter ind i nogen tid og at det derfor var omsonst at holde møde. Hun blev dog ved at prøve og ringede et utal af gange til vores tolk, som

oplevede det meget ubehageligt. Det satte os desuden i et træls dilemma at være vidende til dette uden at Mr. Murugesan vidste noget, og vi var i tvivl om hvorvidt vi skulle fortælle ham, at vi faktisk oplevede hans nærmeste medarbejder som illoyal over for ham. Vi valgte dog ikke at fortælle ham det.

Mrs. Vasantha har uddannelse og erfaring inden for sundheds- og familieområdet og virker kompetent i dette, men det er nok andre kompetencer, der skal til i forhold til indkomstskabende aktiviteter og det er tvivlsomt om VCWS overhovedet har kapacitet inden for dette område.

Vi havde ikke nogen oplevelse af, at der forekommer snyd i organisationen i forhold til Svalerne og Mr Murugesan virker oprigtig i sine gode intentioner. Der var dog en del uklarheder. Især omkring landsbybesøgene. Vi havde et ønske om at besøge Illupur, som blev besøgt i 2010, for at se udviklingen i projektet. Vi fik fremvist 2 landsbyer, som de påstod var Illupur og først efter kraftig insistensen kom vi til samme landsby, som tidligere. Ved grundig sammenligning af landsbynavnene i det 1-årige sundhedsprojekt, i det 3-årige projektforslag samt i den nyeste aktivitetsrapport, viser det sig at navnene er meget forskellige. Vi fik at vide, at dette var uden betydning, da det bare er områder, der kaldes sådan og at det er samme landsbyer. Hvis dette er korrekt, skulle alle de nævnte landsbyer have deltaget i det 1-årige sundhedsprojekt, hvilket kun var tilfældet for 2 af de besøgte landsbyer. Projektet lever således ikke op til forventningerne ved at det kun bygger videre på det 1-årige sundhedsprojekt i 2 landsbyer.

Det er desuden tvivlsomt i hvor høj grad VCWS som organisation fungerer godt / samarbejder godt med landsbyboerne. Vi undrede os over, at de flere steder ikke kendte dem som organisation, men kun som individer.

Vi fik fremvist regnskabsbøger, som så sirlige ud. Desværre fik vi ikke spurgt til et færdigt regnskab for det første år i projektperioden, hvor aktiviteterne jo er afholdt.

Erfaringer fra mikrolåns-virksomheder viser, at for at mindre indkomstskabende aktiviteter skal lykkes, skal der en særlig entreprenørskabs-ånd eller evne til. Ingen af de kvinder vi mødte var tilsyneladende i besiddelse af en sådan evne til selv at drive deres virksomhed frem og vi synes heller ikke, at VCWS har den fornødne kapacitet til at støtte aktiviteterne. De har deres styrke i sundhedsprojekter, som vi har set med det 1-årige projekt. Det er sympatisk, at de ønsker at give kvinderne mulighed for, at hæve deres levestandard, men de har ikke den fornødne kapacitet. på nuværende tidspunkt mener vi heller ikke at de kan opbygge den. Vi må derfor konstatere, at Svalernes midler ikke anvendes optimalt. Indiensudvalget har ved møde i april besluttet ikke at støtte de indkomstskabende aktiviteter samt børnegrupperne. Derved er budgettet reduceret til 80.000 rps. og det besluttet efter næste besøg hvorvidt VCWS skal have et tilsvarende beløb i 2014.

## **Netværksmøde CDT (Chengam - Denkanikottai - Thiruporur) Tribal Network of the Swallows februar 2013.**

### **Program:**

1. Dag (05.02): Ankomst, og fælles aftensmad
2. Dag (06.02): Diskussion i blandt organisationerne omkring mål for netværket
3. Dag (07.02): Kortsigtede mål, netværkets funktion og tidsplan

### **Deltagere:**

#### RDC:

- Mrs. K.Gowri
- Mr. Joseph Stalin
- Mrs. Anackiyammal
- Ms. R. Geetha

#### RPWO:

- Mr. Kumar
- Mr. Karivarathan
- Mr. Hiruthayaras Ar
- Mrs. Lilly Rose Mary

#### SEAS:

- Mr. Samuel Selvam
- Mr. P. Durai
- Mr. Rajarathinam
- Mrs. M. Meenakshi

Mr. Angelis (facilitator)

Srilia Ramanujam (tolk)

Svalerne (Sandra Ries og Birthe Egeskov)

### **Sted:**

Hotel RR Residency

No.15 Polur Road

Tiruvannamalai

Målet for mødet var at etablere helt grundlæggende overordnet mål, tidsplan og strategi for netværket.

## Dag 2: Diskussion i blandt organisationerne omkring mål for netværket

Organisationerne er enige om at de gerne vil:

- Identificere Irulaernes rettigheder
- Handle i forhold til Irulaernes rettigheder
- Sørge for at Irulaer får adgang til basale nødvendigheder
- Styrke Irulaernes rettigheder
- Opbygge sammenhold blandt netværkets partnere
- Styrke netværket

Ud fra det nåede organisationerne frem til netværkets overordnede mål:

***"At sikre Irulaernes grundlæggende rettigheder, som er den målgruppe der bliver hjulpet af alle de tre partnerorganisationer"***

Derefter blev der diskuteret hvad de grundlæggende/basale rettigheder er:

1. Grundlæggende frihed
2. Retten til uddannelse
3. Ret til lighed i forhold til social status
4. Retten til økonomisk lighed - arbejdstagerrettigheder, lighed i beskæftigelse m.m.
5. Renlighed og andre basale goder
6. Social sikkerhedsnet eller beskyttelse
7. Social status

Specifikke rettigheder blev også identificeret:

1. Rettigheder til mad igennem rationeringskort
2. Ret til identitetsbevis - som et valgkort f.eks.
3. Rettigheder som speciel samfundsgruppe - et særligt samfunds bevis,- som ST (Scheduled Tribe) gruppe
4. Officiel registrering af bopæl
5. NREGA - National Rural Employment Guarantee Card
6. Patta eller jord-bevis
7. Fødselsattest - kræves for at opnå ST certifikat

***Ved at anerkende og blive ved med at kræve disse rettigheder, vil rettighederne også blive bæredygtige.***



Efter at have diskuteret rettigheder, vendte diskussionen til hvordan man bedst kan opfylde de rettigheder. Svalerne foreslog at succeskriterier kan måles ved at bruge SMART modellen, og holdte et oplæg om modellen:

***S – Specific***

***M – Measurable***

***A – Achievable***

***R – Relevant***

***T – Time bound***

Gruppen prøver at tilpasse deres overordnede mål SMART modellen, og bliver enige om at de vil prøve at bruge modellen kontinuerligt i netværket.

***S – Netværket forholder sig specifikt til Irulaerne***

***M – Netværket skal kunne måles på en måde***

***A – der skal fastlægges opnåelige mål***

***R – der fastlægges kun mål som er relevante for alle tre organisationer***

***T – En tidslinje er stadig lidt uklart.***

### **Dag 3: Kortsigtede mål, netværkets funktion og tidsplan**

Den næste dag begyndte med at fortsat definere de kortsigtede mål for netværket:

- Kapacitetsopbygning
- At styrke netværket

### **Diskussion om hvordan et netværk fungerer og hvordan et netværk kan gavne organisationerne:**

*Hvordan et netværk fungerer*

- Fælles policy og procedurer
- Dele viden og få nye perspektiver fra de andre organisationer

*Hvordan kan netværket gavne partner organisationerne?*

- Trække på flere ressourcer
- Et netværk er en platform til at tage initiativ til handling
- Fælles udvikling
- Det er et fundament til at bygge partnerskaber

*Hvad skal der til for at netværket fungerer optimalt?*

- Klart definerede roller og ansvarsområder
- Ansvarlighed & gennemsigtighed
- Et netværk skal bygge på troværdighed og gensidig respekt for hinanden
- Integritet mellem medlemsorganisationerne
- Ejerskab af netværket

### Funktioner af netværket

- Fordelagtigt for alle
- Ligeværdig repræsentation og management
- Samarbejde og fælles initiativer

### Værktøjer til at grundlægge / etablere netværket

- *Memorandum of Understanding (MOU), Deed, Email Communication*

### Oversigt over netværkets form og indhold:

Kapacitetsopbygning	Resultat	Implementation	Tidsramme
1.Træningsprogrammer (målgruppe Irulaer ca. 30 deltagere) - Rettigheder - Lederskab - Tematiske træninger - Træningsprogrammer til ansatte - lederskab og udvikling af færdigheder.  2. Møder blandt organisationerne.		Dele viden	1 møde
(første officiel møde) Træning for 30 Irulaer afholdes samt enighed om netværkets 'rules & regulation'.	Policy document & Rules and regulation		April- juni Første møde afholdes i slut juni.
Træning for 30 Irulaer afholdes, samt møde blandt organisationens ledere.	Review & planning report		Juli -september: 1 møde
Træning for 30 Irulaer afholdes, samt møde blandt organisationens ledere.	Review & planning report		Oktober - december: 1 møde
Træning for 30 Irulaer afholdes, samt møde blandt organisationens ledere.	Review of the years progress and planning for the next year		Januar - marts: 1 møde

## **Konklusion**

Ved dette indledende møde til netværket fik vi en tidsplan for det første år, samt overordnet mål defineret af alle partnere. Den officielle start for netværket er 1. april 2013 og det første møde vil være i slutningen af juni. Alle de tre partnerorganisationer var tilfredse og enige om de overordnede mål, strategi, og tidsplan for det første år.

### **Feedback fra RDC, RPWO og SEAS om mødet:**

- *'God proces'*
- *'Dejligt at der er kommet retning på netværket'*
- *'Godt at blive tvunget til at reflektere over mål og strategier'*
- *'Oplever at vi har fået ansvar for netværket'*
- *'Godt at vi har fået midler til 3 år'*
- *'Vi var hele tiden optaget af at snakke netværk, også under maden'*
- *'Netværket er "roadway to the goals"'*

## Rejseplan for partnerskabsrejsen 2013

<b>19/1</b>	Afrejse Kbhv kl. 14
<b>20/1</b>	Ankomst Bangalore
<b>21-22/1</b>	Besøge RDC - Denkanikottai
<b>23/1</b>	Rejse til Tiruvannamalai
<b>24/1</b>	Fridag
<b>25-26/1</b>	Besøge RPWO
<b>27/1</b>	Rejse til Mamallapuram
<b>28/1</b>	Fridag
<b>29-30/1</b>	Besøge SEAS
<b>31/1</b>	(lang) rejse til Trichy
<b>1-2-3/2</b>	Besøge VCWS
<b>4/2</b>	Rejse til Tiruvannamalai
<b>5-6-7/2</b>	Netværksmøde
<b>8/2</b>	Rejse til Mamallapuram
<b>9/2</b>	Afrejse fra Chennai kl. 21.40- Ankomst Kbhv.12.25 sø